

Kejsrerliga Alexanders Universitetet till Kyrkoherden i listiden från den 1. Maj 1846. på ett års tid å arrende upplåtne. Anhållande jag i lika ödmjukhet att samma utbetalningar och ofvannämnde fordran måtte ur Konkurs massan mig tilldömmas jemte det jag bestrider den sökta cessions förmon, äfvensom all till äfventyrs begärd, men ej å lag grundad förmons rätt.

Biläggande Kyrkoherden von Beckers skuldsedel och Rådstufvu Rättens i Kuopio två särskilda protokoll öfver af mig derstädes gången borgenärs ed, allt trefallt, framhärda jag med djup vördnad

Högvälborne Herr Grefvens, Presidenten och Riddarens
samt
Högloflige Kejsrerlige Hof Rättens
allerödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman.

10

99 C. H. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 9.X 1847
HUB, JVS handskriftssamling

20

Ny Carleby den 9:de October 1847.

Älskade Son!

I hoppet at Du i föresatt tid får med nya förvärfvade krafter tillträda Dit kall, och återse Dina Äskade skyndar jag at möta Dig med dessa rader.

Du får nu njuta och känna Saknadens och återseendets glädje engång i världen, som så länge varit Dig förnekat, men strödt så många rosor på min mödosamma lefnads bana.

30

Din frikostiga kärlek hafver äfven förskaffat mig sårgfri utkomst, äfven nöjen. Uti Julii Augusti var jag medlem af Benzeltjernas famille på Ahlön i 3 veckors tid, med egen Segelbåt och Hans Lust-Slup, till at fiska och Segla. Vår hälsa blef stärkt så at wi med bättre utsigter emottaga Höstens kalla dimmor.

Jag får tacka Dig för den njutning Kuopio Litteratur bladet skänkt mig; men den sinade af med Augustii månad.

Älskade Janne skulle jag än engång få omfamna dig i den Jordiska formen så hade jag något att meddela; som ock at emottaga uplysning i mångt och mycket. Jag är rädd Mahomets deffinition på Gud, blifver den största och beståndande på *Tellus* ehuru den odödlige Hegel genom Dig förklarad och bevisat mig, at Tancken är ett Element, är *Wara*, Ewigt, dock icke Jeho;

40

Mitt förhållande till Otto är det som Du kan föreställa Dig; med Anna är det braf; Otto har jag ej träffat sedan Julii månad.

Sedan jag kom hem, har jag Oeconomiserat, Skördat och Sådt i miniatur, men med större nöje än förra tider då det skedde af tvång, Gud har ock välsignat skörden.

Jag måste skvaldra at Albert stackare hade svårt på Keppos ock är nu hemma nyligen kommen. Min häst sålde jag nyligen i brist af krafter at längre vara Stalldräng, och Remitterar nu 20 Rubel Silfver till Georg i Uleåborg på gammal skuld.

50

Af Din sidsta comisse fick Otto 15 Rubel på d:o, dock är jag försedd med nödtorft.

Jag till slut omfamnar i tancken Din Älskade Maka och Lilla dotter.

Gud med Oss
C. H. Snellman

100 A. H. A. KELLGREN – J. V. SNELLMAN 23.X
1847

10 HUB, Kellgreniana

London den 23:dje Oct. 47.

Broder Snellman!

Bror Snellman yttrade nyss, i anledning af sin brytning med sin gamle vän N⟨er⟩v⟨and⟩r, det en fiende är bättre än en half vän, och är detta sannt, så är det än sannare att en fiende är bättre än en, som är vän fram, fiende bak; på grund af denna öfvertygelse tar jag mig friheten, till Bror adressera följande rader.

20 Bror Snellman fann det för par månader sedan ej olämpligt, att uti ett bref till Robert Tengström emot mig inrycka yttranden och beskyllningar, hvilka ej äro egnade att stärka förhållandet tvenne vänner emellan, och hvilka en blott vanlig humanitet bjuder en att inför den ena vännen tiga med, då det gäller den andra. Det gläder mig kunna upplysa Bror om, att dessa beskyllningar emot mig förfelat all verkan, ty vår vänskap står vida öfver detta slags opåkallade tillhugg från en eller annan sida. Kan jag kalla detta Brors förfarande taktlöst, så vet jag knappast, hvad namn jag skall ge Brors beteende, då jag 30 erfar, att Bror inför Sofi Tengström, hennes Föräldrar, syskon och ett par fremmande personer helt öppet om mig fört samma språk, och det, enligt hvad Sofi T⟨engström⟩ sjelf säger, *blott för att plåga henne*. Då Bror känner hennes förhållande till mig och sjelf bäst borde känna sitt till henne, så måste jag säga rent ut, att detta är ett beteende, som en hederlig man under sådana omständigheter ej plär tillåta sig. Jag har redan länge trott mig märka, att Bror, under allt sken af vänskap, i sitt sinne burit afvig sköld emot mig, och jag har jemväl redan långt före detta funnit anledningen dertill; det ofvannämde var mig derföre 40 mindre öfverraskande för min egen skuld, än emedan jag verkligen ej kunde tro, att en sårad fåfånga kunnat komma Bror, Snellman att förglömma sig ända derhän – S. T⟨engström⟩ har en gång vågat afslå ett anbud af Bror Snellman, hon skall derföre straffas omedelbart, eller, der detta ej kan ske, medelbart på de punkter, hvilka för hennes känsla måste vara de ömmaste, äfven sedan ett lyckligt familjelif hade bordt komma en honnett man att längs sedan glömma alla tidigare händelser af detta slag.

50 Bror S⟨nellman⟩ ansåg det en gång för två och ett halft år sedan ej under sin värdighet, att inför mig framställa denna händelse, såsom skulle hon lockat Bror till sitt tagna steg, och som skulle Bror tagit detsamma, »mindre af känsla för henne, än till följe af sin önskan, att tråda i förbindelse med familjen». Jag öfverlemnar åt Bror sjelf, att reflectera till det sednare argumentets natur, och är glad öfver, att slippa ingå i detaljer derom. Att hon skulle lockat Bror, har jag, då jag mycket väl kände förhållandet, full rätt, att å hennes vägnar förklara rent ut för en *gemen lögn*, fostrad af Brors egen fåfånga inbillning, hvilket bäst bevisades af utgången. Att Bror åter ej skulle för henne